

VIANOČNÝ SEN LUCIE A PETRA

V malej dedine pod horami bývali dvaja kamaráti, Lucia a Peter. Boli susedia, spolužiaci a nerozluční priatelia. Často sa rozprávali o svojich snoch, preto pre Petra nebolo tajomstvom, že Lucia túži po svojom prvom tablete – nie hocijakom. O veľkom výkonnom tablete, na ktorom by mohla nahrávať zaujímavé videá o prírode, už hovorila celé mesiace. Stál však 250 eur a ona mala ušetrených len päťdesiat.

Peter si zas želal stavebnicu vesmírnej lode, ktorú by mohol skladať so svojím otcom. Stála presne 100 eur, ale aj jemu ešte veľa do plnej sumy chýbalo.

Prišla sychravá jeseň, keď sa o ich snoch dozvedeli rodičia. Rozhodli sa naučiť ich o peniazoch niečo dôležité. „Môžete si na svoje vysnívané darčeky požičať," povedal Petrov otec, „požičiavanie má však presné pravidlá."

Sadli si za stôl a dohodli si ich spoločne: „Požičať si možno len na niečo užitočné," povedal Petrov ocko, „a, samozrejme, len od niekoho, koho dobre poznáte a dôverujete mu." Mama pripomenula ďalšie pravidlo: „Musíte mať presný plán vrátenia peňazí."

„A požičané peniaze treba použiť múdro," dodala rozvážne Lucia.

Kým si však Lucia požičala od rodičov peniaze na tablet, preskúmala všetky príležitosti, ako si čo-to zarobiť.

Rozhodla sa, totiž, že do leta svoju pôžičku rodičom splatí. Po chvíľke mala na lepiacom papieriku zoznam prác, ktorými by si mohla zarobiť nejaké euro navyše: Kŕmiť mačky pani Kocúrikovej, vodiť susedove deti zo školy či roznášať miestne noviny. Peter tiež sľúbil, že si nájde nejakú prácu, vďaka ktorej by vedel každý týždeň peniaze ušetriť.

Do Vianoc obaja usilovne pracovali a šetrili. Lucia odpracovala viac než 40 hodín rôznych prác v susedstve, Peter si našiel brigádu u miestneho farmára, kde pomáhal s nosením narúbaného dreva a s kŕmením zvierat.

Keď už boli Vianoce pred dvermi, vybrali sa spoločne na nákupy a ich rodičia im cestou vysvetlili rozdiely medzi dobrými a zlými dôvodmi na požičiavanie.

„Dobré dôvody na požičanie peňazí sú napríklad bývanie, vzdelávanie alebo niečo, čo vám po nejakom čase pomôže zarobiť viac peňazí, než ste si požičali,“ zhrnuli to v skratke Luckini rodičia.

„Zlé dôvody na požičiavanie zas sú nákup predraženého módného oblečenia a vecí, ktoré rýchlo strácajú hodnotu. Požičiavanie nie je zlé, ale vyžaduje zodpovednosť, plánovanie, tvrdú prácu, dôveru.“

„Požičané peniaze však nie sú darček,“ vysvetlil Luckin otec spoza volant, keď na semafore naskočila červená. „Sú požičané a treba ich vrátiť.“

„A úrok?“ spýtala sa Lucia zvedavo.

„U nás doma sa požičiava bez úroku,“ usmial sa otec. „Ale v skutočnom svete je to inak. Čím dlhšie splácaš, tým viac musíš vrátiť.“

Na Štedrý deň už mal Peter svoju vysnívanú stavebnicu. Lucia si kúpila tablet a ešte jej zostalo desať eur navyše, lebo ho kúpila vo vianočnej zľave. Ale obaja vedeli, že dostali oveľa viac než len darčeky.

Naučili sa, že peniaze majú hodnotu, že požičať si nie je hanba – ak to robíme s rozumom, plánom a rešpektom. A že nič, čo má skutočnú hodnotu, neprichádza bez námahy.

V ten večer, keď za oknom tíško padal sneh a izbu osvetľovali len vianočné svetlá, si Lucia a Peter spokojne popíjali bylinkový čaj.

„Najkrajšie Vianoce,“ zašepkala Lucia.

„A najviac zaslúžené,“ dodal Peter so smiechom.